

Sygn. akt VI Ka 483/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Sylwia Piliszewska

przy udziale prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze: M. S.

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2018r.

sprawy K. G. ur. (...) w K.

s. R., A. z domu R.

oskarżonego z art. 157 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 29 maja 2018 r. sygn. akt II K 1377/17

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. G. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 483/18

UZASADNIENIE

K. G. oskarżony został o to że:

w dniu 21 maja 2017 r. w S. woj. (...) zadając ciosy ręką po głowie i szyi oraz kopiąc nogami po głowie spowodował u T. G. obrażenia ciała: złamania kości nosa z przemieszczeniem, złamania ściany przysiódkowej oczodołu prawego które naruszyły czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 29 maja 2018 r. w sprawie II K 1377/17 uniewinnił oskarżonego K. G. od zarzutu popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku i stwierdził że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Jeleniej Górze zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku i mający wpływ na jego treść wyrażający się w błędnym uznaniu, iż K. G. nie popełnił zarzucanego mu czynu z art. 157 § 1 k.k. albowiem działał w obronie koniecznej w warunkach art. 25 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa analiza zebranego w sprawie całokształtu materiału dowodowego uwzględniająca wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, zasady prawidłowego rozumowania prowadzi do wniosku przeciwnego tj. do uznania, że oskarżony dopuścił się powyższego przestępstwa. Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja okazała się zasadna.

Sąd I instancji dokonał oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób dowolny, bez uwzględnienia całokształtu materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej tj. z naruszeniem art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k., co w konsekwencji czyni zasadnym podniesiony w apelacji zarzut błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd ten odnośnie przebiegu zdarzenia ustalił, że oskarżony K. G. wszedł do znajdującej się na terenie posesji stodoły oraz że „...za nim do tej stodoły wszedł T. G.. T. G. trzymał w rękach teleskopową pałkę, którą wchodząc do stodoły rozłożył. Pomiedzy mężczyznami doszło do kłótni. T. G. zaatakował K. G. a K. G. broniąc się szarpał się z nim i odepchnął go” (str. 1 uzasadnienia, k. 81 akt). Na bazie tych ustaleń faktycznych Sąd I instancji czyni ustalenia prawne co do działania oskarżonego w ramach obrony koniecznej z art. 25 § 1 k.k. Tymczasem z opinii sądowo – lekarskiej biegłego lekarza – chirurga Z. K. wynika, że pokrzywdzony T. G. doznał obrażeń w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem i złamania ściany przysiódkowej oczodołu prawego (k. 20 akt). Obrazuje to także kserokopia zdjęcia twarzy pokrzywdzonego (k. 15). Są to dowody obiektywne, niezależne od subiektywnych relacji stron konfliktu. Dowody te, w szczególności zaś opinia biegłego przeprowadzone zostały na rozprawie głównej poprzez ich ujawnienie w trybie art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 392 § 1 k.p.k. (k. 77 odwrot). W ocenie Sądu Okręgowego stwierdzone w opinii biegłego obrażenia nosa i oczodołu pokrzywdzonego z całą pewnością nie mogły powstać od „szarpania się” z oskarżonym ani od odepchnięcia pokrzywdzonego przez oskarżonego, musiały być efektem zadanych co najmniej dwóch uderzeń. Przebieg zdarzenia był więc inny niż to dowolnie ustalił Sąd I instancji. Dodać przy tym należy, że Sąd ten nie dokonał w ogóle oceny opinii biegłego, nie wskazał czy uznaje ją za wiarygodną czy też nie, nie wskazał też w jakich innych okolicznościach niż zajście z oskarżonym pokrzywdzony T. G. doznał tych obrażeń. W tym kontekście wskazać należy że złamania oczodołu i nosa u pokrzywdzonego stwierdzone zostały w karcie informacyjnej leczenia szpitalnego sporządzonej w dniu 21.05.2017 r., a więc w dniu zdarzenia (k.8). Skoro przebieg zdarzenia był inny niż to ustalił Sąd I instancji, nie sposób przesądzać obecnie o działaniu oskarżonego w warunkach art. 25 § 1 k.k.

W tym stanie rzeczy zaskarżony wyrok uniewinniający nie mógł się ostać. Wobec obowiązującej zasady ne peius (art. 454 § 1 k.p.k.) i konieczności powtórzenia w całości postępowania dowodowego Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok wobec oskarżonego K. G. i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi w całości postępowanie dowodowe a następnie w ramach swojej niezawisłości rozważy przyjęcie sprawstwa i winy oskarżonego w niniejszej sprawie, czemu da wyraz w wydanym wyroku, który prawidłowo uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 k.p.k.